

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

14 septembrie 2022 *

„Dumping – Importuri de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 – Articolul 3 alineatele (1)-(3) și (5)-(8) din Regulamentul (UE) 2016/1036 – Vânzări realizate prin intermediul unor societăți afiliate – Construirea prețului de export – Prejudiciu cauzat industriei Uniunii – Calcularea subcotării prețurilor – Legătură de cauzalitate – Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036 – Calcularea marjei de prejudiciu – Eliminarea a prejudiciului”

În cauza T-744/19,

Methanol Holdings (Trinidad) Ltd, cu sediul în Couva (Trinidad și Tobago), reprezentată de B. Servais și V. Crochet, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Achema AB, cu sediul în Jonava (Lituania), reprezentată de B. O'Connor și M. Hommé, avocați,
și de

Grupa Azoty S.A., cu sediul în Tarnów (Polonia),

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A., cu sediul în Puławy (Polonia),

reprezentate de O'Connor și Hommé, avocați,

interveniente,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

* Limba de procedură: engleza.

compus din domnii M. van der Woude, președinte, J. Svenningsen, R. Barents (raportor), doamna T. Pynnä și domnul J. Laitenberger, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 18 ianuarie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd, solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1688 al Comisiei din 8 octombrie 2019 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO 2019, L 258, p. 21, denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare atacat”).

Istoricul cauzei

Procedura administrativă

- 2 La 13 august 2018, în urma unei plângeri, Comisia Europeană a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu (denumite în continuare „UAN”) originare din Rusia, Trinidad și Tobago și din Statele Unite ale Americii (JO 2018, C 284, p. 9).
- 3 Ancheta privind practicile de dumping și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2017 și 30 iunie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada între 1 ianuarie 2015 și 30 iunie 2018 (denumită în continuare „perioada examinată”).
- 4 Produsul care face obiectul anchetei corespundea unor amestecuri de UAN în soluție apoasă sau amoniacală care pot conține aditivi, încadrate în prezent la codul NC 3102 80 00 (denumit în continuare „produsul în cauză”).
- 5 Reclamanta, societate reglementată de dreptul din Trinidad și Tobago, își desfășoară activitatea în domeniul producerii și al vânzării de amestecuri de UAN. În cursul perioadei de anchetă, reclamanta a vândut UAN unui cumpărător afiliat în Uniunea Europeană, și anume Helm AG (denumit în continuare „HAG”). Ulterior, acesta din urmă a revândut UAN unor clienți independenți din Uniune și către doi cumpărători afiliați stabiliți în Uniune, și anume Helm Engrais France (denumit în continuare „HEF”) și Helm Iberica (denumit în continuare „HIB”). Reclamanta este singurul producător-exportator din Trinidad și Tobago care a cooperat, iar exporturile sale au reprezentat 100 % din exporturile din această țară în perioada de anchetă.

- 6 La 10 aprilie 2019, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/576 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO 2019, L 100, p. 7, denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare provizoriu”).
- 7 La 11 aprilie 2019, un document de informare ce prezenta constatările provizorii ale Comisiei a fost trimis reclamantei, care și-a prezentat observațiile în răspuns la 26 aprilie 2019.
- 8 Prin scrisoarea din 12 iulie 2019, Comisia a informat reclamanta cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se preconiza instituirea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor produsului în cauză care provine în special din Trinidad și Tobago. În considerentul (88) al documentului anexat la scrisoarea menționată, Comisia a explicat printre altele că a decis să completeze calculele referitoare la subcotare efectuate în etapa provizorie în lumina Hotărârii din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234). Reclamanta a răspuns la această scrisoare la 22 iulie 2019.
- 9 La 8 octombrie 2019, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare atacat.
- 10 Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare atacat prevede impunerea unei taxe antidumping definitive sub forma unei sume fixe de 22,24 euro pe tonă la importurile produsului în cauză în Uniune fabricat de reclamantă.
- 11 Reclamanta a prezentat observații scrise în cursul procedurii administrative.

Rezumatul motivelor care stau la baza Regulamentului de punere în aplicare atacat

Eșantionare

- 12 În ceea ce privește eșantionarea producătorilor din Uniune, Comisia a reținut în eșantion trei producători din Uniune, care au reprezentat împreună peste 50 % din volumul producției totale a Uniunii și al vânzărilor acesteia.
- 13 În ceea ce privește eșantionarea importatorilor independenți, Comisia a decis că nu era adecvat să efectueze o astfel de eșantionare și a transmis chestionare celor trei importatori care au acceptat să coopereze.
- 14 În ceea ce privește eșantionarea producătorilor-exportatori din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite (denumite în continuare „țările în cauză”), numai doi producători-exportatori din Rusia (și anume Acron Group și EuroChem Group), un producător din Trinidad și Tobago (și anume reclamanta) și unul din Statele Unite (și anume CF Industries Holdings, Inc.) au acceptat să coopereze și să fie incluși în eșantion. Având în vedere numărul mic de răspunsuri din partea producătorilor-exportatori, Comisia a decis că nu era necesară constituirea eșantionului.

Produsul în cauză și produsul similar

- 15 Produsul supus anchetei corespundea unor amestecuri de UAN în soluții apoase sau amoniacale, care pot include aditivi, încadrate la codul NC 3102 80 00, originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite.

- 16 Comisia a considerat că produsul în cauză, produsul fabricat și vândut pe piața internă a țărilor în cauză, precum și produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii constituiau produse similare.

Dumping

- 17 În ceea ce privește valoarea normală a produselor în cauză ale producătorilor-exportatori din Trinidad și Tobago, Comisia a constatat că reclamanta era aparent singurul producător al produsului în cauză în această țară în timpul perioadei de anchetă.
- 18 În cazul reclamantei, ținând seama de lipsa vânzărilor unui produs similar pe piața internă, valoarea normală a fost construită de Comisie în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”). Valoarea normală a fost construită prin adăugarea la costul mediu de producție al produsului similar al producătorului-exportator cooperant în timpul perioadei de anchetă, pe de o parte, a sumelor efective ale costurilor de vânzare, ale cheltuielilor administrative și ale altor costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”) aplicabile producției și vânzărilor, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale aceleiași categorii generale de produse suportate de reclamantă pe piața internă din Trinidad și Tobago și, pe de altă parte, a sumei efective a profitului aplicabil producției și vânzărilor, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale aceleiași categorii generale de produse realizat de reclamantă pe piața internă menționată.
- 19 Pentru a stabili prețul de export, Comisia a constatat că reclamanta a exportat către Uniune numai prin intermediul unor societăți afiliate care au acționat ca importatori în cursul perioadei de anchetă. Toate vânzările către Uniune au fost realizate prin intermediul unui importator afiliat cu sediul în Germania. Acest importator afiliat a vândut produsul în cauză către clienți independenți din Germania sau către societăți afiliate din Franța și Spania, care, la rândul lor, au vândut produsul în cauză clienților independenți pe piețele lor naționale respective. Prin urmare, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului la care produsul importat a fost revândut pentru prima oară unor clienți independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În acest caz, au fost efectuate ajustări ale prețului în funcție de toate costurile suportate între import și revânzare, incluzând costurile VAG și costurile de diluție și de amestecare, precum și pentru un profit rezonabil.
- 20 Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export ale reclamantei la nivelul franco fabrică. Pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export, aceasta a efectuat ajustări în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, pentru a ține seama de reduceri, de rabaturi și de diferențe cantitative, precum și de costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și de costurile auxiliare și de costuri de credit.
- 21 La finalul acestei comparații, Comisia a calculat marja de dumping pentru reclamantă, precum și pentru ceilalți producători-exportatori potențiali. Această marjă de dumping a fost stabilită pentru reclamantă la 55,8 % în Regulamentul de punere în aplicare atacat.

Definiția industriei Uniunii

- 22 Comisia a constatat că produsul similar era fabricat de 20 de producători cunoscuți din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Aceste societăți constituie „industria Uniunii” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 23 Comisia a amintit de asemenea că trei dintre acești producători, reprezentând peste 50 % din producția totală a Uniunii a produsului similar, fuseseră selectați pentru eșantionarea producătorilor din Uniune.

Prejudiciu

- 24 Comisia a considerat că o examinare cumulativă a efectelor importurilor provenite din țările în cauză era posibilă, condițiile unei astfel de evaluări, prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază, fiind îndeplinite.
- 25 În cadrul analizei volumului importurilor, Comisia a constatat o creștere de 64 % a volumului importurilor provenite din țările în cauză în cursul perioadei examinate, precum și o creștere cu 72 % a cotelor de piață ale importurilor respective, acestea ajungând de la 21,9 % la 37,7 % în cursul perioadei de anchetă. Mai precis, în cursul perioadei menționate, volumul importurilor provenite din Trinidad și Tobago a scăzut, iar cota sa de piață a ajuns de la 10,2 % la 8,1 %.
- 26 În cadrul analizei efectelor asupra prețurilor, Comisia a comparat, în Regulamentul de punere în aplicare provizoriu, prețurile producătorilor incluși în eșantionul producătorilor din Uniune cu cele ale producătorilor-exportatori cooperanți din țările în cauză. Mai precis, în vederea stabilirii subcotării prețurilor în cursul perioadei de anchetă, a fost efectuată o comparație între, pe de o parte, prețurile medii ponderate pentru fiecare tip de produs din cadrul importurilor provenite de la producătorii-exportatori cooperanți din țările în cauză către primul client independent de pe piața din Uniune, stabilite pe bază cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale și costurile ulterioare importului, și, pe de altă parte, prețurile de vânzare medii ponderate corespunzătoare per tip de produs al producătorilor din Uniune incluși în eșantion, practicate în cazul clienților neafiliați de pe piața din Uniune.
- 27 Astfel, Comisia a comparat prețul CIF la frontiera Uniunii al producătorilor-exportatori cu prețul franco fabrică al producătorilor din Uniune, reprezentând 60 % din vânzările acestora din urmă. Cu toate acestea, pentru acele vânzări ale industriei Uniunii care au suportat cheltuieli cu transportul maritim de mărfuri pentru livrarea produselor în cauză către porturi precum Rouen (Franța) și Gent (Belgia), reprezentând 40 % din vânzările producătorilor din Uniune, s-a considerat adecvat să se utilizeze prețurile pentru livrarea către portul respectiv în locul calculării prețurilor franco fabrică pentru aceste vânzări.
- 28 Comisia a constatat astfel că importurile din țările vizate subcotau prețurile industriei Uniunii cu 6,8 % în medie. Mai precis, aceasta a apreciat că marja de subcotare medie ponderată era de 6,2 % pentru importurile din Trinidad și Tobago.
- 29 În continuare, Comisia a apreciat impactul importurilor asupra industriei Uniunii în raport cu diferiți indicatori macroeconomici și microeconomici.

- 30 La finalul analizei sale privind indicatorii de prejudiciu, Comisia a concluzionat că industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 31 În cadrul Regulamentului de punere în aplicare atacat, Comisia a decis să completeze calculul său privind subcotarea prețurilor, având în vedere Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), cu două calcule suplimentare de subcotare care, în opinia sa, au arătat cu mai multă claritate faptul că importurile care fac obiectul unui dumping au determinat subcotarea prețurilor industriei Uniunii, indiferent de metoda utilizată.
- 32 Comisia a arătat de asemenea, în regulamentul de punere în aplicare atacat, că, pe lângă subcotarea prețurilor stabilită, ancheta a arătat, de asemenea, că, în orice caz, efectul importurilor care fac obiectul unui dumping a fost blocarea prețurilor pe piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă, în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Comisia a concluzionat că subcotarea reprezenta, așadar, doar unul dintre factorii implicați într-o analiză mai amplă a efectului prețurilor, în care scăderea și blocarea prețurilor constituiau argumente-cheie ale legăturii de cauzalitate.
- 33 Comisia și-a menținut, așadar, concluzia potrivit căreia industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

Legătură de cauzalitate

- 34 În cursul perioadei examinate și în contextul unei scăderi a consumului în Uniune, Comisia a constatat, în regulamentul de punere în aplicare provizoriu, că volumul importurilor din țările în cauză și cotele de piață ale acestora crescuseră în mod semnificativ, în timp ce prețurile din țările în cauză scăzuseră în medie cu 33 %. Aceasta a arătat că creșterea cotei de piață a importurilor a coincis cu o scădere similară a cotei de piață pentru industria Uniunii. Având în vedere că UAN este un produs de bază sensibil la evoluția prețurilor, că cota de piață a importurilor provenite din țările în cauză a fost de 37,7 % în cursul perioadei de anchetă și că aceste importuri fuseseră efectuate la prețuri care au subcotat prețurile practice de industria Uniunii, Comisia a concluzionat că aceste importuri avuseseră efecte dăunătoare semnificative.
- 35 În Regulamentul de punere în aplicare atacat, Comisia a confirmat că importurile provenite din țările în cauză au subcotat prețurile de vânzare ale producătorilor din Uniune. Aceasta a arătat că, în orice caz, analiza legăturii de cauzalitate luase în considerare numeroși alți factori pe lângă constatarea subcotării în cadrul efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping. Astfel, scăderea prețurilor, precum și blocarea acestora în cursul perioadei de anchetă, cauzate de importurile în cauză, constituie un argument-cheie privind legătura de cauzalitate.
- 36 După ce a examinat alți factori, și anume în special prețul mondial al ureei și creșterea costurilor producătorilor Uniunii, Comisia a concluzionat că niciunul dintre acești factori nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză și prejudiciul important suferit de industria Uniunii.

Nivelul măsurilor și interesului Uniunii

- 37 Pentru a stabili nivelul măsurilor, Comisia a examinat dacă o taxă inferioară marjei de dumping ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii de importurile care fac obiectul unui dumping.
- 38 În ceea ce privește Trinidad și Tobago, Comisia a concluzionat că ar fi trebuit instituite măsuri antidumping provizorii în conformitate cu norma taxei celei mai mici prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. Aceasta a comparat marjele de prejudiciu și marjele de dumping și valoarea taxelor a fost stabilită la nivelul cel mai mic dintre cele două marje. În urma instituirii unor măsuri provizorii, aceasta a revizuit ușor calculul viitoarelor costuri de conformare fiscală, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul menționat coroborat cu articolul 7 alineatul (2d) din acest regulament. Aceasta a actualizat costurile preconizate ale certificatelor de emisii ale Uniunii și a decis că prețul mediu pentru certificatele de emisie de dioxid de carbon (CO₂) al Uniunii era stabilit definitiv la 25,81 EUR/tonă de CO₂ produs, în comparație cu 24,14 EUR/tonă de CO₂ produs în etapa provizorie. Și alte elemente ale calculului au fost ușor revizuite. Astfel, a fost stabilit un cost suplimentar de 3,8 % (în loc de 3,7 % în etapa provizorie) și acest cost a fost adăugat la prețul neprejudiciabil.

Măsuri antidumping

- 39 În ceea ce privește forma măsurilor antidumping, Comisia a ales să stabilească o taxă fixă specifică.
- 40 Taxa antidumping definitivă a fost astfel stabilită, în ultimul rând, la un quantum care varia, în funcție de societățile în cauză, între 22,24 EUR și 42,47 EUR/tonă de produs în cauză. Pentru reclamantă, această taxă s-a ridicat la suma de 22,24 EUR/tonă de produs în cauză.

Concluziile părților

- 41 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care o privește;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 42 Comisia, susținută de interveniente, Achema AB, Grupa Azoty S.A. și Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A., solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 43 Reclamanta invocă în mod formal în susținerea acțiunii un singur motiv întemeiat pe faptul că metoda aplicată de Comisie în ceea ce privește stabilirea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și de subcotare a prețurilor indicative încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 3 alineatele (1)-(3) și (5)-(8) din regulamentul de bază, jurisprudența Tribunalului și a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), precum și principiul comparației echitabile.
- 44 Potrivit reclamantei, Comisia s-a întemeiat pe prețul UAN vândute de HAG, de HEF și, respectiv, de HIB unor clienți independenți din Uniune, apoi a dedus costurile VAG ale HAG, ale HEF și ale HIB, precum și o marjă de profit de 4 % obținută de la importatorii independenți care au cooperat. Reclamanta afirmă că Comisia a adăugat ulterior 1 EUR/tonă pentru a acoperi costurile ulterioare importului. În esență, astfel cum se arată în considerentul (128) al Regulamentului de punere în aplicare atacat, pentru a calcula marjele de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, Comisia ar fi aplicat prin analogie articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, care privește construirea prețului de export în vederea calculării marjei de dumping.
- 45 Cu titlu introductiv, este necesar să se constate, pe de o parte, că motivul unic invocat în mod formal de reclamantă se împarte în esență în trei aspecte. Primul aspect este întemeiat pe faptul că metoda aplicată de Comisie pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative încalcă articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, al doilea aspect este întemeiat pe faptul că aceeași metodă încalcă articolul 3 alineatele (2), (3) și (5)-(8) din regulamentul menționat, întrucât Comisia nu a ținut seama de prețurile negociate cu clienții independenți și nu a comparat prețurile în același nivel comercial și al treilea aspect este întemeiat pe faptul că taxa antidumping definitivă depășește nivelul adecvat pentru eliminarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din acest regulament.
- 46 Pe de altă parte, trebuie amintit că efectele importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor în cadrul Uniunii pot fi examinate din diferite unghiuri. Articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede astfel examinarea de către Comisie a trei aspecte, și anume subcotarea prețurilor, scăderea prețurilor și blocarea acestora.
- 47 În speță, Comisia s-a întemeiat pe același preț de export construit pentru calcularea subcotării prețurilor de vânzare (comparat cu prețul de vânzare al producătorilor din Uniune) și subcotarea prețurilor indicative (comparat cu prețul țintă).
- 48 În esență și în ceea ce privește subcotarea prețurilor, Comisia a efectuat o eșantionare a industriei Uniunii reținând producători reprezentând 50 % din volumul producției totale a Uniunii și al vânzărilor acesteia. Aceasta a construit de asemenea prețurile de export ale reclamantei pe baza prețurilor facturate de importatorii afiliați ai acesteia unor clienți independenți, deducând costurile VAG, precum și o marjă de profit de 4 % (și adăugând 1 EUR/tonă pentru acoperirea cheltuielilor ulterioare importului). În continuare, a comparat prețurile de export construite cu prețurile practice de industriei Uniunii la nivelul franco fabrică (pentru 60 % din vânzări) și CIF pentru porturile din Rouen și Gent (pentru 40 % din vânzări). Rezultatul acestei comparații a condus la apariția unei subcotări a prețurilor. În sfârșit, în Regulamentul de punere în aplicare atacat și în lumina Hotărârii din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), Comisia a completat acest calcul, efectuat în stadiul Regulamentului de punere în aplicare provizoriu, cu un prim calcul suplimentar prezentat în considerentul (114)

al Regulamentului de punere în aplicare menționat și un al doilea calcul subsidiar, prezentat în considerentul (115) al acestui Regulament de punere în aplicare, ambele confirmând existența unei subcotări a prețurilor.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe faptul că metoda aplicată de Comisie pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative încalcă articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază

- 49 Pe de o parte, reclamanta susține că aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, la care Comisia se referă în considerentul (128) al Regulamentului de punere în aplicare atacat, încalcă articolul 3 alineatul (1) din regulamentul menționat.
- 50 În primul rând, reclamanta invocă modul de redactare a articolului 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, din care reiese că „termenul de «prejudiciu» [...] se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol”. Astfel, dispoziția menționată nu ar face nicio referire la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul menționat. În al doilea rând, această din urmă dispoziție ar privi construirea prețului de export în scopul calculării marjei de dumping, iar nu a marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative. În al treilea rând, nicio dispoziție din acest regulament nu ar prevedea că articolul 2 alineatul (9) din același regulament ar putea fi aplicat prin „analogie” în scopul calculării marjei de prejudiciu.
- 51 Pe de altă parte, reclamanta susține că logica aflată în spatele construirii prețului de export, conform articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, în ceea ce privește vânzările realizate în Uniune prin intermediul unor societăți afiliate, se întemeiază pe faptul că acest preț nu ar fi fiabil din cauza raporturilor dintre părți. În opinia sa, această logică nu se aplică stabilirii prețului său care trebuie utilizat pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, în măsura în care prețul real facturat de HAG, HEF și HIB clienților lor independenți în Uniune este, prin definiție, fiabil, întrucât este facturat între părți care nu au nicio legătură între ele. Reclamanta precizează că erorile identificate în metoda aplicată de Comisie afectează de asemenea validitatea calculării marjelor de subcotare a prețurilor producătorilor-exportatori ruși, în măsura în care aceștia, de asemenea, își vând produsele prin intermediul unor comercianți afiliați.
- 52 Comisia, susținută de interveniente, contestă argumentele reclamantei.
- 53 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că considerentul (128) al Regulamentului de punere în aplicare atacat prevede:

„[În ceea ce privește elementele luate în considerare pentru calcularea subcotării (în special prețul de export), Comisia trebuie să identifice primul punct în care are (sau poate avea) loc concurența cu producătorii din Uniune pe piața Uniunii. Respectivul punct reprezintă, în fapt, prețul de cumpărare al primului importator neafiliat, deoarece o astfel de societate are, în principiu, opțiunea de a se aproviziona fie de la industria din Uniune, fie de la furnizori din străinătate. Evaluarea în cauză ar trebui să se bazeze pe prețul de export la nivelul frontierei Uniunii, care este considerat a fi un nivel comparabil cu prețul franco fabrică al industriei din Uniune. În cazul vânzărilor la export prin intermediul unor importatori afiliați, punctul de comparație ar trebui să corespundă momentului imediat următor celui în care produsul trece frontiera Uniunii, iar nu unei etape ulterioare din lanțul de distribuție, de exemplu vânzarea produsului către utilizatorul final. Prin urmare, prin analogie cu abordarea urmată pentru calcularea marjei de dumping, prețul de export se stabilește pe baza prețului de revânzare către primul client independent,

ajustat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Deoarece acest articol este singura dispoziție din regulamentul de bază care oferă orientări privind stabilirea prețului de export, aplicarea acestuia prin analogie este justificată. În ceea ce privește calculul subcotării prețurilor indicative, Comisia a observat că utilizarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu a condus la nicio comparație asimetrică (spre deosebire de cauza Jindal), întrucât, în vederea comparației legate de subcotare, prețul indicativ al industriei din Uniune a fost construit cu includerea costurilor de fabricație, a costurilor VAG și a profitului indicativ al entității producătoare și, astfel, este comparabil cu prețul de export construit. Cu alte cuvinte, costurile entităților de vânzare afiliate producătorilor din Uniune nu au fost luate în considerare la compararea prețului indicativ al industriei din Uniune cu prețul de export construit.”

- 54 Articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază definește termenul de „prejudiciu” ca fiind, „în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii”.
- 55 Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol 3, stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă, pe de o parte, a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și, pe de altă parte, a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.
- 56 În ceea ce privește în special efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede în special obligația de a se analiza dacă a existat în cazul importurilor o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au într-un alt mod ca efect diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care altfel s-ar fi produs.
- 57 Rezultă astfel din dispozițiile regulamentul de bază amintite la punctele 54-56 de mai sus că acestea nu prevăd nicio metodă specială în ceea ce privește stabilirea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor produselor similare din industria Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 175).
- 58 Astfel, trebuie respinsă argumentația reclamantei potrivit căreia, în vederea stabilirii existenței unui prejudiciu pentru industria Uniunii, articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază exclude utilizarea unui preț de export construit, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul menționat.
- 59 Totuși, astfel cum s-a amintit la punctul 55 de mai sus, stabilirea existenței unui astfel de prejudiciu presupune, în orice caz, o examinare obiectivă și echitabilă a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor (a se vedea Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 176 și jurisprudența citată), ceea ce va trebui examinat în cadrul celui de al doilea aspect al motivului unic, analizat împreună cu susținerea reclamantei întemeiată pe încălcarea principiului egalității de tratament.

- 60 Pe de altă parte, în măsura în care reclamanta susține în esență că prețul facturat de importatorii săi afiliați clienților lor independenți din Uniune este fiabil și că nu este necesară construirea unui preț de export, trebuie arătat că articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază prevede că, în principiu, „prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Uniune”. Articolul 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul menționat autorizează construirea unui preț de export pe baza prețului la care produsele importate sunt revândute pentru prima dată unui cumpărător independent numai „atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț”.
- 61 Astfel, din articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că instituțiile pot considera că prețul de export nu este fiabil în două cazuri, și anume atunci când există o asociere între exportator și importator sau un terț sau din cauza unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț. În afara acestor situații, instituțiile sunt obligate, atunci când există un preț de export, să se bazeze pe acest preț pentru stabilirea dumpingului (Hotărârea din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, EU:T:2002:280, punctul 49, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, EU:T:2011:618, punctul 26).
- 62 Nu se contestă că, în cursul perioadei de anchetă, reclamanta a exportat către Uniune numai prin intermediul importatorului său afiliat, și anume HAG, deținut de asemenea de reclamantă.
- 63 Prin urmare, reclamanta nu poate reproșa Comisiei că a luat în considerare această relație în scopul construirii unui preț de export. Astfel cum a arătat în mod întemeiat Comisia, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect de reclamantă, prețul de export declarat în vamă de aceasta din urmă nu este fiabil tocmai din cauza existenței unei relații intragrup.
- 64 Rezultă că prezentul aspect trebuie respins.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că metoda aplicată de Comisie pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative încalcă articolul 3 alineatele (2), (3) și (5)-(8) din regulamentul de bază, întrucât Comisia nu a ținut seama de prețurile negociate cu clienții independenți și nu a comparat prețurile în același stadiu comercial

- 65 În primul rând, reclamanta reproșează Comisiei că a ignorat jurisprudența Tribunalului potrivit căreia prețul producătorilor-exportatori utilizat pentru a calcula marja de subcotare a prețurilor, care este de asemenea utilizat pentru calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative și, în consecință, pentru a stabili marja prejudiciului, ar trebui să fie stabilit pe baza prețurilor facturate în mod real de producătorul-exportator pe piața Uniunii în concurență cu prețurile producătorilor din Uniune. În această privință, recurenta se referă la Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome”, la Hotărârea ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704, punctele 62 și 63), și la Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 187). Prețul de export construit în speță nu ar reprezenta decât o fracțiune din prețul facturat în mod real de HAG, de HEF și de HIB clienților lor independenți.
- 66 Potrivit reclamantei, pentru a se conforma jurisprudenței Tribunalului, Comisia ar fi trebuit să compare prețurile reale ale UAN vândute de HAG, de HEF și de HIB clienților lor independenți din Uniune cu prețul de vânzare și cu prețul țintă aplicate de producătorii din Uniune clienților

lor independenți în Uniune. Ar fi vorba despre prețurile de care clienții independenți din Uniune țin seama pentru a decide dacă cumpără UAN de la HAG, de la HEF și de la HIB sau de la producătorii din Uniune și de la comercianți afiliați ai acestora. Numai în acest stadiu s-ar exercita concurența dintre UAN produse de reclamantă și cele produse de producătorii din Uniune întrucât primul client independent nu ar avea cunoștința de structura organizatorică internă a grupului vânzătorului și nu ar fi putut estima eventualul preț într-un stadiu anterior. Pe de altă parte, reclamanta precizează că „punctul de concurență” relevant pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative ar trebui să fie prețul facturat clienților independenți în porturile Gent și Rouen.

- 67 În al doilea rând, reclamanta susține că metoda aplicată de Comisie pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative încalcă articolul 3 alineatele (2), (3) și (5)-(8) din regulamentul de bază. În opinia sa, prin compararea unui preț între ea și HAG, construit în mod artificial, cu prețurile practicate de producătorii din Uniune în privința primilor clienți independenți ai acestora, Comisia nu a comparat prețurile în aceeași etapă comercială. Comisia ar fi trebuit mai degrabă să compare prețurile produsului în cauză facturate de HAG, de HEF și de HIB clienților lor independenți din Uniune cu prețurile produsului în cauză facturate de producătorii din Uniune și de întreprinderile lor afiliate clienților lor independenți din Uniune.
- 68 În al treilea rând, reclamanta susține că metoda aplicată de Comisie încalcă principiul egalității de tratament la calcularea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative întrucât tratează în același mod situația în care producătorii-exportatori au creat entități de vânzări afiliate industriei Uniunii și cea în care își vând mărfurile în mod direct unor clienți independenți din Uniune.
- 69 Pe de altă parte, eroarea săvârșită în calcularea prețului producătorului-exportator utilizat pentru a stabili marja de subcotare a prețurilor de vânzare ar afecta de asemenea în mod necesar stabilirea marjei de subcotare a prețurilor indicative întrucât același preț al producătorului-exportator ar fi fost utilizat în cele două calcule. De asemenea, în stadiul replicii, reclamanta arată că eroarea privind stabilirea subcotării prețurilor de vânzare ar invalida și concluziile Comisiei privind scăderea și blocarea prețurilor, aceste erori compromițând, la rândul lor, toate concluziile Comisiei referitoare la prejudiciu și la legătura de cauzalitate.
- 70 Comisia, susținută de interveniente, contestă argumentele reclamantei.
- 71 În această privință, pe de o parte, trebuie analizate împreună criticile întemeiate pe încălcarea jurisprudenței, precum și a articolului 3 alineatele (2), (3) și (5)-(8) din regulamentul de bază și, pe de altă parte, critica întemeiată pe încălcarea principiului egalității de tratament.
- 72 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, la punctul 176 din Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), Tribunalul a statuat că:

„Calcularea subcotării prețului importurilor în discuție este realizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria Uniunii din cauza acestor importuri și este utilizată, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv. Obligația de a se efectua o examinare obiectivă a impactului importurilor care fac obiectul unui dumping, înscrisă la articolul 3 alineatul (2) menționat, impune realizarea unei comparații echitabile între prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria amintită în cadrul vânzărilor efectuate pe teritoriul Uniunii.

Pentru a garanta caracterul echitabil al acestei comparații, prețurile trebuie să fie comparate în același stadiu comercial. Astfel, o comparație efectuată între prețurile obținute în stadii comerciale diferite, cu alte cuvinte, fără a se include ansamblul costurilor aferente stadiului comercial de care este necesar să se țină seama, va conduce în mod obligatoriu la rezultate artificiale care nu permit o apreciere corectă a prejudiciului cauzat industriei din Uniune. O asemenea comparație echitabilă reprezintă o condiție a legalității calculării prejudiciului acestei industrii.”

- 73 La punctele 188 și 189 din Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), Tribunalul a adăugat că:

„188 [Î]ntrucât Comisia a luat în considerare prețurile aferente vânzărilor realizate de entitățile de vânzări afiliate principalului producător din Uniune pentru a stabili prețul produsului similar din industria din Uniune, însă nu a luat în considerare prețurile aferente vânzărilor entităților de vânzări ale Jindal Saw pentru a stabili prețul produsului în cauză fabricat de aceasta din urmă, nu se poate considera că calcularea subcotării a fost efectuată prin compararea prețurilor în același nivel comercial.

189 Or, [...] compararea prețurilor în același nivel comercial reprezintă o condiție a legalității calculării subcotării prețului produsului în cauză. Prin urmare, calcularea subcotării astfel cum a fost realizată de Comisie în cadrul regulamentului atacat trebuie să fie considerată contrară articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.”

- 74 În speță, din coroborarea considerentelor (112) și (114) ale Regulamentului de punere în aplicare atacat reiese că, în cadrul calculării subcotării efectuate în etapa provizorie și reluate, cu titlu principal, în vederea calculării definitive, Comisia a dedus, în privința producătorilor-exportatori, din prețurile vânzărilor din Uniune ale acestora costurile VAG și profitul societăților comerciale din Uniune afiliate acestor producători-exportatori, dar nu a operat nicio deducere de această natură în ceea ce privește vânzările realizate de industria Uniunii prin intermediul comercianților săi afiliați care au reprezentat 40 % din vânzările eșantionului industriei Uniunii utilizate pentru comparație.
- 75 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 176 din Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), compararea prețurilor produsului în cauză și ale produsului similar din industria Uniunii în același stadiu comercial constituie o condiție de legalitate a calculării subcotării prețului produsului în cauză. Prin urmare, calculul subcotării, efectuat de Comisie, trebuie considerat contrar articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- 76 Rezultă că metoda de calcul al subcotării prețurilor de vânzare, aplicată de Comisie în etapa provizorie și reluată, cu titlu principal, în vederea calculării definitive, este eronată. În ceea ce privește reclamanta, aceste calcule evidențiaseră o subcotare de 5 %.
- 77 Acest aspect pare confirmat de considerentul (113) al regulamentului de punere în aplicare atacat, care are următorul cuprins:

„În ceea ce privește [Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234)], Tribunalul a identificat o eroare în faptul că Comisia a dedus costurile de vânzare ale importatorilor afiliați ai Jindal din Uniune din vânzările către primul cumpărător independent, în timp ce costurile de vânzare ale entităților de vânzare afiliate

industriei din Uniune nu au fost deduse din prețurile de vânzare ale industriei din Uniune către primul cumpărător independent. Prin urmare, Tribunalul a considerat că cele două prețuri nu au fost comparate în mod simetric, la același nivel comercial.”

- 78 Cu toate acestea, după ce a arătat, în considerentele (112) și (113) ale Regulamentului de punere în aplicare atacat, că anumite părți puneau în discuție metoda aplicată în raport cu Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-301/16, EU:T:2019:234), Comisia a adăugat, în considerentul (114) al acestui regulament, că intenționa să țină seama de această hotărâre, prin completarea calculelor sale referitoare la subcotare prin două calcule, primul fiind prezentat în ultima teză a acestui din urmă considerent, iar al doilea, efectuat cu titlu subsidiar, fiind prezentat în considerentul (115) al regulamentului menționat.
- 79 Rezultă că este necesar să se examineze dacă metoda utilizată de Comisie în considerentele (112)-(115) ale Regulamentului de punere în aplicare atacat pentru a evalua prejudiciul cauzat industriei Uniunii și aplicarea sa nu sunt afectate de nicio eroare.
- 80 În primul rând, în ceea ce privește primul calcul suplimentar al subcotării, astfel cum reiese din considerentul (114) al Regulamentului de punere în aplicare atacat, Comisia a apreciat, pe de o parte, că, ținând seama de caracterul minoritar al vânzărilor industriei Uniunii prin intermediul unor părți afiliate, precum și de valoarea redusă a costurilor VAG și a profitului acestor părți afiliate, subcotarea pentru importurile cumulate nu ar fi fost subminată, chiar dacă ar fi fost ajustate calculele pentru aceste elemente. Pe de altă parte, Comisia a apreciat că deducerea costurilor VAG și a profitului pentru entitățile de vânzare afiliate din Uniune ar fi demonstrat în continuare o subcotare pentru toți producătorii-exportatori (cu excepția unuia) și, în orice caz, ar exista subcotare pentru fiecare dintre țările în cauză.
- 81 În ceea ce privește reclamanta, reiese din concluziile definitive pe care Comisia i le-a comunicat în cursul procedurii administrative că acest prim calcul suplimentar a relevat o subcotare a prețurilor de vânzare cu 2,6 %.
- 82 Rezultă că, prin acest calcul, Comisia a constatat și a motivat existența unei subcotări a prețurilor de vânzare calculată cu respectarea cerinței comparației obiective și echitabile, din moment ce, prin deducerea costurilor VAG și a profitului prețurilor de vânzare practicate de entitățile de vânzare afiliate din Uniune, a adus prețurile reținute pentru producătorii din Uniune la același nivel comercial cu cele ale producătorilor-exportatori, excluzând astfel orice încălcare a principiului egalității de tratament.
- 83 Or, calculul în discuție nu a fost contestat de reclamantă decât în stadiul replicii. În plus, aceasta s-a mulțumit să arate că prețul de vânzare al industriei Uniunii fusese comparat cu un preț construit în mod artificial și teoretic între ea și HAG, pentru motivul că acesta din urmă nu cuprindea aceleași componente ale prețului. În această privință, ea arată că, „în cadrul vânzării către aceiași clienți ca și cei din industria Uniunii, HAG, HEF și HIB înregistrează costurile VAG și beneficii” și că, „[a]stfel, aceste entități, iar nu [reclamanta], ar fi cele care au vândut UAN aceluiași clienți ca și cei din industria Uniunii”.
- 84 O asemenea critică, presupunând că este admisibilă în lipsa prezentării acesteia în cererea introductivă și în ciuda lipsei sale de claritate, nu este de natură să repună în discuție constatarea efectuată de Comisie în considerentul (114) al Regulamentului de punere în aplicare atacat.

- 85 Astfel, presupunând că această critică urmărește să conteste nivelul comercial în care Comisia a comparat prețurile industriei Uniunii și a reclamantei în vederea stabilirii existenței unei subcotări a prețurilor de vânzare, trebuie arătat că cerința comparării obiective și echitabile nu afectează nivelul comercial în care Comisia trebuie să efectueze comparația prețurilor, ci impune numai ca această comparație să fie efectuată la același nivel comercial în ceea ce privește atât prețurile de vânzare ale producătorilor din Uniune, cât și pe cele ale producătorilor-exportatori.
- 86 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în ceea ce privește nu obiectivitatea și echitatea metodei reținute de Comisie, ci punerea în aplicare a acesteia, ea implică aprecierea unor situații economice complexe, care să justifice limitarea controlului jurisdicțional al aprecierii acestei instituții la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 87 În continuare, în măsura în care reclamanta susține că acest calcul este contrar punctelor 62 și 63 din Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704), trebuie constatat că, la punctul 63 din această hotărâre, Tribunalul a precizat că clienții cunoșteau costurile de transport pornind de la portul de vămuire până la uzinele acestora și puteau, așadar, cu ușurință să calculeze prețul final pornind de la prețurile CIF în portul de vămuire negociate cu acestea. În schimb, în speță, reclamanta nu demonstrează că clienții care cumpără de la entități afiliate aveau cunoștință de relația care există între producătorii-exportatori și entitățile lor afiliate.
- 88 În plus, este necesar să se constate că Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704), nu privea o situație precum cea din speță, în care Comisia a dedus costurile VAG și beneficiul prețurilor de vânzare ale producătorilor-exportatori efectuate prin intermediul unor entități afiliate.
- 89 În sfârșit, din aceeași perspectivă ca cea reținută în prezenta cauză la punctul 85 de mai sus nu reiese din Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704), că Tribunalul a exclus, în mod general, posibilitatea de a lua în considerare, în vederea calculării subcotării, prețurile CIF la debarcarea în porturile de vămuire ale producătorilor-exportatori.
- 90 În al doilea rând, în ceea ce privește al doilea calcul suplimentar al subcotării, examinat cu titlu subsidiar de Comisie, reiese din considerentul (115) al Regulamentului de punere în aplicare atacat că aceasta din urmă a exclus din acest calcul vânzările industriei din Uniune efectuate prin intermediul părților afiliate. În consecință, acest calcul se raportează la aproximativ 60 % din vânzările părților incluse în eșantionul Uniunii. În ceea ce privește reclamanta, acest calcul a relevat o subcotare de 6,3 %.
- 91 În măsura în care Comisia a stabilit corespunzător cerințelor legale, în cadrul primului calcul suplimentar al subcotării, existența unei subcotări a prețurilor de vânzare și în măsura în care al doilea calcul suplimentar al subcotării, efectuat cu titlu subsidiar, nu este de natură să repună în discuție existența subcotării prețurilor de vânzare, astfel cum a fost reținută de Comisie în primul calcul suplimentar al subcotării, nici al doilea calcul suplimentar al subcotării nu poate fi invocat în mod valabil pentru a repune în discuție legalitatea Regulamentului de punere în aplicare atacat.

- 92 În orice caz, reclamanta nu poate susține în mod valabil că compararea prețurilor producătorilor din Uniune și cele ale producătorilor-exportatori nu a fost efectuată la același nivel comercial. Astfel, după cum reiese din considerentul (115) al Regulamentului de punere în aplicare atacat, Comisia nu a comparat nicidecum, pe de o parte, vânzările industriei Uniunii către clienți neafiliați ai industriei Uniunii cu, pe de altă parte, vânzările reclamantei către părți afiliate, întrucât a ținut seama de vânzările efectuate de producătorii-exportatori către clienți independenți, ajustate în mod corespunzător la nivelul CIF, ceea ce reclamanta nu contestă de altfel.
- 93 În sfârșit, reclamanta nu a demonstrat că prețul ajustat al producătorilor-exportatori nu cuprinde aceleași componente de preț ca cele ale producătorilor din Uniune. Astfel, după cum a amintit Comisia, costurile VAG și beneficiile entităților de vânzări afiliate nu au fost luate în considerare în nicio parte a comparației.
- 94 Rezultă că constatările Comisiei referitoare la existența unei subcotări, întemeiate pe cele două calcule suplimentare ale subcotării nu sunt viciate de nicio eroare de drept și de nicio eroare vădită de apreciere.
- 95 În plus, trebuie să se constate că, pe lângă stabilirea existenței unei subcotări, ancheta Comisiei a arătat de asemenea că, în orice caz, efectul importurilor care fac obiectul unui dumping fusese la originea unei blocări a prețurilor pe piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă [considerentele (117), (125) și (131) ale Regulamentului de punere în aplicare atacat] și a unei scăderi a prețurilor [considerentele (136), (161) și (181) ale Regulamentului de punere în aplicare menționat]. Acești indicatori, deși subsidiari în analiza efectuată de Comisie a prejudiciului și, prin urmare, a legăturii de cauzalitate, completează examinarea efectelor asupra prețurilor de vânzare și confirmă concluzia sa potrivit căreia industria Uniunii suferise un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 96 Or, în speță, reclamanta nu a indicat în cererea introductivă motivele pentru care constatarea legată de scăderea prețurilor sau de blocarea acestora ar cuprinde o eroare vădită de apreciere sau că eroarea pretins săvârșită în ceea ce privește marja de subcotare ar fi avut repercusiuni asupra acestor două elemente. Termenii „scădere” sau „blocare” nu sunt, de altfel, deloc menționați în cererea introductivă. Abia în stadiul replicii a fost formulată de reclamantă o critică ce vizează concluziile Comisiei referitoare la scăderea și la blocarea prețurilor (a se vedea punctul 69 de mai sus).
- 97 Or, trebuie să se constate că această nouă critică nu se întemeiază pe niciun element de fapt sau de drept care ar fi apărut în cursul procedurii în fața Tribunalului, întrucât respectivele elemente reies în mod clar din Regulamentul de punere în aplicare atacat, astfel încât critica menționată ar fi putut și ar fi trebuit să fie formulată în stadiul cererii introductive.
- 98 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii. Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea de sesizare a instanței și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil. Pentru a putea fi privit ca o dezvoltare a unui motiv sau a unei critici enunțate anterior, un nou argument trebuie să prezinte o legătură suficient de strânsă cu motivele sau criticile expuse inițial în cererea introductivă, pentru a putea fi considerat că rezultă din evoluția normală a dezbaterii în cadrul unei proceduri contencioase (a se vedea în

acest sens Hotărârea din 16 noiembrie 2011, Groupe Gascogne/Comisia, T-72/06, nepublicată, EU:T:2011:671, punctele 23 și 27, Hotărârea din 22 aprilie 2016, Italia și Eurallumina/Comisia, T-60/06 RENV II și T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, punctele 45 și 46, și Hotărârea din 20 noiembrie 2017, Petrov și alții/Parlamentul, T-452/15, EU:T:2017:822, punctul 46).

- 99 Rezultă că această nouă critică trebuie declarată inadmisibilă.
- 100 În orice caz, chiar presupunând că argumentele reclamantei au ca scop să pună în discuție examinarea Comisiei privind scăderea și blocarea prețurilor, ele trebuie respinse ca nefondate, în măsura în care aceste argumente sunt strâns legate de constatarea unei erori în stabilirea subcotării prețurilor de vânzare.
- 101 Or, întrucât Tribunalul a considerat că stabilirea subcotării prețurilor de vânzare nu era eronată, este necesar să se respingă argumentele reclamantei cu privire la acest aspect.
- 102 Prin urmare, chiar dacă se presupune că Comisia a săvârșit o eroare la calcularea provizorie a marjei de subcotare, trebuie să se constate că elementele suplimentare luate în considerare de Comisie în examinarea efectelor asupra prețurilor au avut ca efect neutralizarea erorii menționate.
- 103 În ceea ce privește calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative, din considerentul (189) al Regulamentului de punere în aplicare atacat reiese că această marjă a fost stabilită pe baza costului de producție al producătorilor din Uniune. La costurile de fabrică nu a fost adăugat niciun cost pentru a acoperi costurile societăților de vânzare afiliate, dacă există, ale industriei Uniunii. În consecință, eroarea constatată la punctele 74-76 de mai sus nu este prezentă în acest caz, iar afirmația reclamantei privind punerea în discuție a acestui calcul trebuie respinsă.
- 104 În ultimul rând, în ceea ce privește încălcarea principiului egalității de tratament invocat de reclamantă, trebuie amintit că, în speță, în vederea calculării prețului de export al producătorilor-exportatori în cadrul calculului subcotării prețurilor de vânzare, Comisia a dedus costurile VAG și profitul prețurilor de vânzare practicate de entități afiliate în vederea asigurării unei comparații obiective și echitabile a prețurilor producătorilor din Uniune cu cele ale producătorilor-exportatori prin adăugarea acestora la același nivel comercial în cadrul primului calcul suplimentar de subcotare a prețurilor de vânzare, în conformitate cu obligațiile sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 176).
- 105 Prin urmare, ținând seama de respectarea de către Comisie a cerinței comparației obiective și echitabile la același nivel comercial, nu poate fi reținută nicio încălcare a principiului egalității de tratament.
- 106 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că prezentul aspect trebuie respins.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe faptul că taxa antidumping depășește nivelul adecvat pentru eliminarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

- 107 Reclamanta susține că, având în vedere nelegalitatea calculului marjei de subcotare a prețurilor indicative, valoarea taxei antidumping, care se bazează pe marja adecvată pentru eliminarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii, a fost stabilită la un nivel superior nivelului necesar pentru eliminarea prejudiciului menționat, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 108 Comisia, susținută de interveniente, contestă argumentele reclamantei.
- 109 În această privință, este suficient să se arate că, în măsura în care primele două aspecte ale motivului unic au fost respinse ca nefondate, este necesar, pe cale de consecință, să se respingă și al treilea aspect al motivului menționat întrucât acesta din urmă este întemeiat pe o premisă eronată.
- 110 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se respingă motivul unic, precum și acțiunea în totalitate, fără a fi necesar să se statueze cu privire la admisibilitatea memoriului suplimentar, de care s-a ținut seama în mod corespunzător.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 111 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei și ale intervenientelor.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Methanol Holdings (Trinidad) Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, de Achema AB, de Grupa Azoty S.A. și de Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A.

Van der Woude

Svenningsen

Barents

Pynnä

Laitenberger

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 septembrie 2022.

Semnături